

директна — јер индиректна је постојала преко означених тачака ван сваке сумње. А тек она би употпунила слику социјалних немира у Средоземљу последњих деценија 2 в. пре н. е.

— видети: I. Bidez, *La Cité du Monde et la Cité du Soleil*, у Билтену Белгиске Академије за г. 1932; чл. Haddad у *RE*; у Пелману, партију о преткласним, тзв. природним култовима; додати Екнатову химну; затим: Хелије као ослободилац робова у Хелади.

Dudley, *Journal of Roman Studies* за г. 1941, изводи тезу да је Блосије био против Рима (боље: против Сената) као Кампанац, по традиционалном антиримском ставу великог дела Кампанаца; али и у доба Ханибала, тај став је потицао из демократског опредељења.

Београд.

Аница Савић Ребац

DE ETYMO VOCIS LAT. OMEN

Ab antiquissimis temporibus usque ad nostram aetatem exquirebatur etymon vocis *omen* a multis grammaticis priscis recentioribusque, quorum in numero praecipue memorandi sunt I. Varro et Festus (derivantes eam ab *ore*, quasi „*oremen*“); II a) Froehde et Hintner (referentes eam ad gr. οἰωνός scil. οἶω); b) P. Kretschmer (derivans eam ab **ovismen* referensque ad οἶσμα scil. ὀφίσμα); c) H. Pedersen (referens eam ad slav. *umъ* „mens“ et **ōs-*, **ōus-*: *oucho* „auris“); III. H. Ehrlich (*osmen* < **ocsmen* < **oqusmen*, referens eam ad *oculum*); IV. Th. Pantzerhjelm (< **opsmen*); V. L. Havet (< **augsmen*, referens eam ad *augeo*, sicut et *augur* et *augustus*). Earum autem derivationum J. B. Hofmann et Ernout—Meillet nullam approbaverunt, quorum opinioni nos quoque accedimus.

Atqui apparuit nobis etymologiam vocis *omen* in voculis *ob* (praeverbio *os-* < *obs-* cf. *oscen*, *ostentum*) et *men* (verballi radice *men-* quae in *mens*, *memini*, *Minerva* < *Menerva* occurrit) latere.

Vox *omen* e sermone augurali esse videtur, sicut et *oscen* et *obscenus* (cf. *ominosus* = *obscenus*), quibuscum eandem fere informationem se habere perspicuum est (*os-cen* : *os-men*); verballis autem radix saepius ut *mon-* occurrit (*moneo*, *monitum*, *-us*, *monitio*, *monumentum*, *Moneta*, *monenda*, *monstrum*, *promonstra* „*prodigia*“).

itaque *omen* < *os-men* < **obs-men* (*obs-*, *os-* = „ante, prae, pro, prod-“, sicut in *ostentum*, *oscen*, *obscenus*, *occino*, *occinto* et *men-* = *mon-* in *moneo*) idem ac „*praemonitum*“ valebat, cf. *praesagium*, *prodigium*, *promonstrum* et *promenervat* = *promonet* = *praemonet*.

Scupis.

M. D. Petruševski.